

Środa, 15 lutego 2012 r.

48. zwraca uwagę, że pięć państw członkowskich, które posiadają obecnie protokoły ustaleń z Komisją, MFW i EBC, nie otrzymało w lipcu 2011 r. dotyczących ich zaleceń; wzywa Komisję do zadbania o to, by wykonywanie protokołu ustaleń odbywało się w pełnej zgodności z osiągnięciem celów strategii „Europa 2020” dotyczących zwiększenia zatrudnienia i ograniczenia ubóstwa; ponownie staje na stanowisku, że Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) powinna być zaangażowana w programy Komisja-MFW-EBC dotyczące pomocy finansowej; zwraca się do Rady Europejskiej o zapewnienie zainteresowanym państwom członkowskim niezbędnych zachęt budżetowych dla dokonywania inwestycji w tworzenie trwałych miejsc pracy, edukację i szkolenia oraz zmniejszanie ubóstwa, aby ułatwić im wniesienie wkładu w osiągnięcie kluczowych celów UE w tych obszarach;

49. wzywa państwa członkowskie, w świetle najgorszego jak dotąd kryzysu gospodarczego w Unii Europejskiej, do bezwzględnego wdrożenia koniecznych krajowych programów reform;

*

* *

50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego 2012

P7_TA(2012)0048

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2012 r. (2011/2319(INI))

(2013/C 249 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2012 r.” (COM(2011)0815),
- uwzględniając pakiet ustawodawczy w sprawie zarządzania gospodarczego, przyjęty w dniu 16 listopada 2011 r., a w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie planowanego wstępnego kształtu tabeli wskaźników do celów nadzorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia dotyczące środków i inicjatyw do podjęcia ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0018/2012),

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0583.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0542.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0331.

Środa, 15 lutego 2012 r.

- A. mając na uwadze, że najnowsze dane statystyczne uwypuklają powiększające się nierówności i rosnące bezrobocie w Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że większość państw członkowskich straciła z oczu nadrzędne założenia strategii „Europa 2020”;

Wyzwania gospodarcze i główne makroekonomiczne strategie polityczne

1. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2012 r. stanowiącą dobrą podstawę tegorocznego europejskiego semestru; podkreśla, że rozwiązaniom specjalnie ukierunkowanym na obecny kryzys zadłużeniowy i finansowy, nad którymi wszystkie instytucje pracują każdego dnia, powinno towarzyszyć wyraźne skupienie się na średnio- i długofalowych środkach stymulujących wzrost, a także przegląd ogólnych ram gospodarczych w celu poprawy zrównoważonego charakteru i konkurencyjności europejskiej gospodarki oraz zapewnienia jej trwałego sukcesu;
2. uważa jednak, że roczna analiza wzrostu gospodarczego nie zapewnia tego, co jest konieczne do przywrócenia zaufania w europejskich gospodarstwach domowych i przedsiębiorstwach oraz na rynkach finansowych, ponieważ pomija konieczność podjęcia pilnych działań wspierających działalność krótkoterminową i zatrudnienie przez inwestowanie w cele strategii „Europa 2020”;
3. przypomina, że roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2011 r. i liczne inne inicjatywy, które należy wdrożyć na mocy przepisów krajowych i europejskich, zawierały już większość elementów niezbędnych do odzyskania zaufania, zwiększenia konkurencyjności i promowania inteligentnego i zrównoważonego wzrostu oraz tworzenia miejsc pracy;
4. przypomina skierowane do Rady i Komisji wnioski zawarte w rezolucji z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej i domaga się publicznej odpowiedzi na problemy poruszone w tej rezolucji;
5. ubolewa nad tym, że w państwach członkowskich nie wdraża się wytycznych uzgodnionych na szczeblu unijnym, bądź też czyni się to w sposób nierównomierny, mając na uwadze niezbędny margines swobody, jakim dysponują państwa członkowskie przy realizowaniu swoich strategii politycznych, co uniemożliwia wykorzystanie pełnego potencjału tych wytycznych w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w tegorocznej analizie wzrostu gospodarczego kładzie się nacisk na konieczność wdrażania oraz na działania wspomagające wzrost; nalega na konieczność znacznego zwiększenia legitymacji demokratycznej i krajowej odpowiedzialności za zmiany w zakresie przyszłego zarządzania gospodarczego, o których wprowadzeniu zdecydowano;
6. zgadza się, że analiza wzrostu gospodarczego oraz oficjalne stanowiska przyjmowane przez Parlament Europejski i inne instytucje europejskie w tym względzie określają priorytety działania na szczeblu krajowym i unijnym na następne dwanaście miesięcy, także w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, co powinno zostać odzwierciedlone w krajowych decyzjach gospodarczych i budżetowych, zgodnie z unijnymi zaleceniami dla poszczególnych krajów;
7. podziela analizę Komisji, według której starania podejmowane na szczeblu krajowym i unijnym powinny koncentrować się wokół następujących pięciu priorytetów:
 - kontynuacja zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu przy jednoczesnym zapewnieniu ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
 - zapewnienie długoterminowego finansowania realnej gospodarki;
 - promowanie zrównoważonego wzrostu dzięki zwiększeniu konkurencyjności i inwestycji;
 - walka z bezrobociem i społecznymi konsekwencjami kryzysu;
 - unowocześnienie administracji publicznej UE i usług świadczonych w interesie ogólnym;

Środa, 15 lutego 2012 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje ocenę postępów w realizacji inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, ale podkreśla, że walka z wykluczeniem społecznym i ubóstwem powinna pozostać istotnym priorytetem każdej polityki;

9. jest przekonany, że dostęp do podstawowych usług bankowych pozostaje kluczowym czynnikiem włączenia społecznego, dlatego też zachęca Komisję do podejmowania śmielszych działań w celu zagwarantowania takiego dostępu;

Kontynuacja zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu przy jednoczesnym zapewnieniu ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy

10. uznaje współzależność między ekonomicznymi i budżetowymi strategiami politycznymi państw członkowskich, a co za tym idzie rozprzestrzenianie się skutków ubocznych; podkreśla, że perspektywy wzrostu wszystkich państw członkowskich, niezależnie od tego, czy dane państwo jest obecnie w strefie euro czy nie, zależą w dużym stopniu od tego, jak zdecydowanie będziemy walczyć z kryzysem zadłużeniowym oraz w jaki sposób skoordynowana polityka budżetowa skutecznie zapewni lepsze ukierunkowanie na inwestycje na rzecz zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy; nalega, aby państwa członkowskie podjęły odpowiednie kroki w celu skorygowania nadmiernych deficytów w terminach wyznaczonych przez Radę oraz zmniejszenia długu państwowego do zrównoważonego poziomu;

11. przyjmuje do wiadomości nowe wnioski ustawodawcze w sprawie zarządzania gospodarczego; jest przekonany, że takie wnioski powinny stwarzać możliwość zwiększenia roli Parlamentu Europejskiego w zakresie formułowania i wdrażania procedur nadzoru polityki gospodarczej w ramach europejskiego semestru, zgodnie z postanowieniami art. 121 i 136 traktatu;

12. przypomina, że w obecnej sytuacji, gdy szereg państw członkowskich stoi w obliczu rygorystycznych i trudnych decyzji dotyczących przeznaczenia środków publicznych, pilną sprawą jest zapewnienie spójności różnych instrumentów polityki gospodarczej, a w szczególności polityki sprzyjającej przestrzeganiu na równych warunkach założeń strategii „Europa 2020” i jej nadrzędnych celów;

13. przypomina w związku z tym o potrzebie jednoznacznego określenia, ocenienia i zajęcia się problemem rozszerzania się skutków ubocznych polityki gospodarczej poszczególnych państw członkowskich, a także o potrzebie przeprowadzenia oceny skutków społecznych instrumentów polityki gospodarczej zawartych w ramach europejskiego semestru;

14. podkreśla, że państwa członkowskie powinny kontynuować zróżnicowane strategie dyktowane ich sytuacjami budżetowymi oraz nalega na to, by państwa członkowskie utrzymały wzrost swoich wydatków publicznych poniżej wskaźnika średnioterminowej tendencji wzrostu PKB, pod warunkiem że zwiększonym wydatkom nie towarzyszą dodatkowe środki uznaniowe po stronie dochodów; zwraca się do państw członkowskich o priorytetowe traktowanie, po stronie budżetu dotyczącej dochodów i wydatków, strategii politycznych sprzyjających wzrostowi, na przykład w dziedzinie edukacji, badań, innowacji, infrastruktury i energii, a także o zapewnienie skuteczności takich wydatków i dochodów; apeluje o skuteczną, społecznie sprawiedliwą i zrównoważoną reformę:

— systemów emerytalnych i zabezpieczenia społecznego,

— o sprzyjającą wzrostowi politykę podatkową w państwach członkowskich, lepszą koordynację podatkową i w stosownych przypadkach harmonizację w UE; zachęca państwa członkowskie do uzgodnionego ulepszenia ich wewnętrznych ram fiskalnych z myślą o promowaniu skutecznej i zrównoważonej polityki budżetowej⁽¹⁾; wzywa Komisję do zapewnienia skoordynowanych działań przeciwko uchylaniu się od opodatkowania;

Zapewnienie długoterminowego finansowania realnej gospodarki

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rozpoczęto gruntowny przegląd regulacji i kontroli sektora finansowego; jest przekonany, że w celu zwiększenia odporności systemu finansowego UE niezbędne są bardziej usilne i ambitne działania; podkreśla, że zwiększyłyby to konkurencyjność Unii Europejskiej; podkreśla, że przegląd ten musi zostać przeprowadzony w sposób zniechęcający do arbitrażu regulacyjnego i w sposób niezachęcający do ucieczki kapitału lub przenoszenia działalności finansowej z UE;

⁽¹⁾ Zob. na przykład dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41).

Środa, 15 lutego 2012 r.

16. podkreśla, że przywrócenie zaufania inwestorów będzie wymagało wzmocnienia pozycji kapitałowej banków oraz środków wspierających dostęp do finansowania, w miarę możliwości ograniczając stosowanie systemów szybkich zysków i nieodpowiednich modeli działalności gospodarczej; jest przekonany, że dalsza reforma regulacji i kontroli sektora finansowego będzie niezbędna w celu odzwierciedlenia podwyższonego ryzyka na rynkach zadłużenia publicznego i prywatnego, która to reforma obejmuje wzmocnienie pozycji kapitałowej banków o znaczeniu systemowym, jednak nie może to osłabiać pozycji konkurencyjnej instytucji finansowych nieposiadających znaczenia systemowego; podkreśla, że banki – po ich prawidłowej kapitalizacji – nie powinny nadmiernie ograniczać kredytowania realnej gospodarki i w związku z tym działania regulacyjne powinny stworzyć podstawę wzrostu ich zdolności udzielania pożyczek; zwraca się do Komisji, by zadbała o to, aby a ramach europejskiego systemu nadzoru finansowego utrzymano pożyczki udzielane przez banki, w szczególności przez te instytucje, które w związku z kryzysem skorzystały z pomocy państwa oraz wsparcia z instrumentów płynnościowych EBC; oczekuje, że Komisja przedstawi propozycje dotyczące zarządzania bankowego w sytuacji kryzysu do lata 2012 r.; ubolewa nad uspołecznieniem prywatnych strat przez dofinansowanie sektora bankowego oraz nad spekulacyjnymi zachowaniami agencji ratingowych i międzynarodowych centrów finansowych;

17. popiera ideę stworzenia obligacji projektowych wspomagających finansowanie kluczowych projektów infrastrukturalnych w celu propagowania zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia;

18. podkreśla kluczową rolę grupy EBI we wspieraniu realnej gospodarki, a zwłaszcza MŚP, oraz w zapewnianiu inwestowania w długofalowe projekty infrastrukturalne, zgodnie ze strategią „Europa 2020”; uważa, że UE powinna wykorzystać istniejące zasoby i stworzyć innowacyjne instrumenty finansowania dla państw członkowskich o ograniczonych możliwościach stosowania bodźców fiskalnych;

Promowanie zrównoważonego wzrostu dzięki zwiększeniu konkurencyjności i inwestycji

19. jest zaniepokojony zaburzeniami równowagi makroekonomicznej w UE oraz faktem, że wiele państw członkowskich, zwłaszcza tych odczuwających presję rynku, pozostaje w tyle, jeśli chodzi o wydajność; nalega na rolę zwiększonej koordynacji polityki gospodarczej i reform strukturalnych w zaradaniu w odpowiedni sposób tym problemom zarówno w państwach z deficytem, jak i tych z nadwyżką; jest zaniepokojony faktem, że w nadchodzących latach największy udział we wzroście światowym będą miały kraje spoza UE, co będzie wymagało wzmocnienia zdolności wywozowej państw członkowskich, a także zapewnienia stabilnych ram dla tworzących wartość bezpośrednich inwestycji zagranicznych przeznaczonych dla unijnej gospodarki realnej;

Walka z bezrobociem i społecznymi skutkami kryzysu (kompetencja komisji EMPL)

20. uważa, że strukturalna rozbieżność pomiędzy popytem a podażą w odniesieniu do pracy opóźni odnowę gospodarczą i długoterminowy wzrost, a zatem wzywa do przeprowadzenia reform strukturalnych na rynku pracy, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości i zapewnieniu spójności społecznej; zwraca uwagę na rolę i obowiązki partnerów społecznych w opracowywaniu i wdrażaniu reform strukturalnych;

Unowocześnienie administracji publicznej UE i usług świadczonych w interesie ogólnym

21. przypomina, że jakość administracji publicznej na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym jest decydującym elementem konkurencyjności oraz ważnym czynnikiem wydajności; zauważa, że reformy sektora publicznego stanowią nieodłączny element przywracania konkurencyjności; uważa, że wysoka jakość administracji publicznej wymaga odpowiednich środków budżetowych oraz reform, z poszanowaniem zasady pomocniczości, zgodnie z tym, co stanowi Protokół nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym;

22. przyjmuje do wiadomości ramy jakości dotyczące usług świadczonych w interesie ogólnym, które mają zwiększyć jasność i pewność prawa w odniesieniu do sposobu stosowania przepisów UE do usług świadczonych w interesie ogólnym, zapewnić dostęp do podstawowych usług i propagować dobrą jakość;

Środa, 15 lutego 2012 r.

23. ubolewa nad powolnym tempem wdrażania prawodawstwa UE przez niektóre państwa członkowskie i apeluje do tych państw o osiągnięcie celów ustalonych w odniesieniu do jakości statystyk; jest głęboko przekonany, że dostępność wiarygodnych, dokładnych i aktualnych danych stanowi podstawowy element procesu podejmowania decyzji politycznych; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji, by poprawić wiarygodność danych dostarczanych przez państwa członkowskie Komisji (Eurostat); wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego wdrożenia niedawno przyjętej dyrektywy Rady w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych państw członkowskich;

24. apeluje o większą skuteczność w świadczeniu usług publicznych oraz o zwiększenie przejrzystości i jakości administracji publicznej i sądownictwa, a także zachęca do zmniejszenia zbędnego obciążenia administracyjnego i biurokracji; podkreśla znaczenie monitorowania i oceny funkcjonowania służby cywilnej, zgodnie z zasadą pomocniczości;

25. uznając, że roczna analiza wzrostu gospodarczego obejmuje o wiele szerszy zakres niż tylko czynniki gospodarcze, zachęca Komisję do opracowania programów dla poszczególnych sektorów polityki, takich jak obrona, w których wspólne zarządzanie lub wspólna odpowiedzialność wielu państw członkowskich stworzyłyby korzyści skali, co przyniosłoby wartość dodaną i oszczędności finansowe uczestniczącym państwom członkowskim;

26. podkreśla, że w obecnej sytuacji gospodarczej finansowane przez UE programy odgrywają jeszcze ważniejszą rolę i zachęca Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie finansowania działań w ramach strategii „Europa 2020” dzięki przesunięciu niewykorzystanych środków na płatności;

Ramy proceduralne

27. ubolewa nad faktem, że zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w opracowywanie OWPG (ogólne wytyczne polityki gospodarczej)/rocznej analizy wzrostu gospodarczego nie jest oficjalnie przewidziane w traktacie, podczas gdy wkład Parlamentu w zakresie kwestii zatrudnienia podlega procedurze konsultacji (art. 148 ust. 2 TFUE); przypomina, że roczna analiza wzrostu gospodarczego powinna podlegać procedurze współdecyzji, co należy wprowadzić przy kolejnej zmianie traktatu; życzy sobie nasilenia dialogu między instytucjami europejskimi i krajowymi, zwłaszcza instytucjami parlamentarnymi, w stosownych przypadkach oraz we wzajemnym poszanowaniu i wzajemnej zgodzie;

28. przypomina, że europejski semestr jest teraz częścią unijnego prawodawstwa wtórnego (zobacz art. 2a rozporządzenia (UE) nr 1175/2011 ⁽¹⁾);

29. przypomina, że ramy prawne zarządzania gospodarczego („sześciopak”) stwarzają narzędzie dialogu gospodarczego: „aby zacieśnić dialog między instytucjami Unii, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, oraz aby zapewnić większą przejrzystość i odpowiedzialność, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaprosić przewodniczącego Rady, Komisji i, tam gdzie stosowne, przewodniczącego Rady Europejskiej lub przewodniczącego Eurogrupy, do stawienia się przed odnośną komisją celem omówienia podjętych decyzji... Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić państwu członkowskiemu, którego dotyczy taka decyzja, udział w wymianie poglądów”; apeluje o jak najczęstsze stosowanie tego narzędzia, które umożliwia współpracę gospodarczą i wzajemne zrozumienie;

30. odnotowuje, że europejski semestr 2012 jest pierwszym w ramach umocnionych ram prawnych zarządzania gospodarczego („sześciopak”), które obejmują bardziej rygorystyczne zasady dotyczące paktu stabilności i wzrostu oraz krajowych reguł budżetowych, a także nowe procedury monitorowania i korygowania zaburzeń równowagi makroekonomicznej;

31. zwraca się do Komisji o przedstawienie przyszłych analiz pod tytułem „Roczne wytyczne na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego”;

⁽¹⁾ Zob. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s.12).

Środa, 15 lutego 2012 r.

32. nalega, aby Komisja dostarczyła szczegółowej oceny wdrożenia przez państwa członkowskie skierowanych do nich zaleceń, która to ocena zostanie podana do wiadomości publicznej przed tegorocznym czerwcowym posiedzeniem Rady Europejskiej;
33. zwraca się do Komisji o ścisłą współpracę z Radą w celu opracowania rzeczywistego i wspólnego budżetu oraz nomenklatury księgowej;
34. przypomina, że Rada powinna wytłumaczyć swoje stanowisko publicznie w ramach ekonomicznego dialogu z Parlamentem, w przypadku gdy odbiega ono znacznie od zaleceń i wniosków Komisji;
35. podkreśla w związku z tym, że zalecenia i wnioski Komisji muszą szanować i zachowywać swobodę polityczną państw członkowskich niezbędną przy wdrażaniu zgodnie z zasadą pomocniczości i postanowieniami art. 126 TFUE, ponieważ szereg środków może sprzyjać osiągnięciu zalecanych celów i założeń;
36. wzywa Komisję do dokładnego wyjaśnienia powodów negatywnej oceny krajowego programu reform (KPR) i programu stabilności i konwergencji (SCP) oraz każdego innego dokumentu przedłożonego przez państwo członkowskie w ramach zarządzania gospodarczego; oczekuje, że stosując się do powyższego zalecenia, Komisja przedstawi państwu członkowskiemu, którego to dotyczy, szczegółową metodologię i hipotezę roboczą leżącą u podstaw oceny;
37. przypomina, że według nowych ram prawnych Parlament Europejski ma być należycie zaangażowany w europejski semestr w celu zwiększenia przejrzystości podejmowanych decyzji i odpowiedzialności za nie, zwłaszcza w drodze ekonomicznego dialogu, zgodnie z ustaleniami zawartymi w odnośnym prawodawstwie wtórnym;
38. gratuluje Komisji opublikowania rocznej analizy wzrostu gospodarczego pod koniec listopada i oczekuje, że harmonogram ten będzie regularnie stosowany, tak aby Parlament miał wystarczająco dużo czasu na wyrażenie swojej opinii, zanim na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej zapadnie decyzja o rocznych wytycznych;
39. podkreśla, że zgodnie z art. 121 TFUE przewodniczący Rady i Komisja, a w razie potrzeby również przewodniczący Eurogrupy, mają składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Europejskiej coroczne sprawozdanie z wyników wielostronnego nadzoru;
40. nalega, aby Komisja, Rada i Rada Europejska ustaliły z Parlamentem uproszczony harmonogram europejskiego semestru w celu uczynienia go jak najbardziej skutecznym, przejrzystym i prawowitym;
41. upoważnia swojego przewodniczącego do obrony niniejszego stanowiska podczas wiosennego szczytu Rady Europejskiej (w dniach 1-2 marca 2012 r.);

*

* *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Radzie Europejskiej.
-